

Mariae Virginis Sacratiss. Miracvlorvm Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XXXI. Quidam, cuius uita non prius bene instituta erat, uisus est in medijs flammis exuri. Iccirco Virginis beneficio resipiscens, sanctitatis samam, postea adeptus est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

ut diuinis pre cationib. operam darent; & ante fores
stantem coeli reginam, quae manib. gerebat uasculū
dulcissimo succo plenum, quo singulos, uti quisq. tem-
plum ingrediebatur, reficiebat. Refectis omnib. cum
ad se uentum esset, existimans, se quoq. coelestem il-
lum succum degustaturum, ad Virginem accessit. At
ipsa, frustra, inquit, à me id expectas. Non. n. tibi no-
stris reb. opus est; cum per te tam diligenter tibi con-
sulas: cum tam studiosè aliorum medicorum ope utar-
is. Tibi aliunde pete medicinam. Nam solum à me
paratur medicina ijs, qui nullū medicum consulētes,
spem bonae ualitudinis in meo solo nato collocant.
Spretis igitur reb. omnib., quib. ex humanis corpo-
rib. morbi expelli possunt, se ille durissimo, & asp er-
rimo uitae generi dedit. Quare paucis post dieb. cor-
poris, & animi uirib. confirmatus optimè coepit ua-
lere. Quis ergo non uidet, cum mollities, ac nimia lau-
ritia omnib. culpae notam inurat; id tamen ijs, qui
sacris ordinib. addicti sunt uitiō magis tribui? cum id
Virgo apertissimis signis etiam indicarit?

MIRAC. VIRG. XXXL

*Quidam, cuius uita non prius bene instituta erat, uisus est
in medijs flammis exuri. Iccirco Virginis beneficio resipiscens,
sanctitatis famam, postea adeptus est.*

ESchilus, qui prius quàm Cisterciensium legib.
se adstringeret, fuerat Dacorum Antistes; cū
uix duodecimum annum agens, in publico
gymnasio Saxoniae grauiorib. studijs operam daret,

1107

G in

in grauiſſimum morbum incidit; ita ut de eius ſalute medici deſperarent, iamq. ad finem uitae uocaretur. In illo morbi impetu, & furore in quaſda aedeis perducitur uiſus eſt, quae intus maximis flammis, ueluti fornaces exardebant. In illis cum & ipſe peruri uideretur, nihil miſero erat in conſpectu, aut ſe oſtendebat, praeter ignem, & mortem. Occurrit autem ei forte ibi anguſtus locus, quem Deus obruliſſe uidebatur; ut illinc poſſet effugere, ac ſe tutum in locum recipere. Eam occaſionem nactus eſt flammis erupit; & ſe ſe fugae das in ampliſſimam, ac regiam aulam incidit; ubi coeli regina, quauis luce ſplendidior, in throni maiestate conſidebat. Eam ipſe obteſtatus fuit, ut ſe in fidem ſuam reciperet, tueretur, & conſeruaret. At Virgo ſe paulum iratam indicans, illum abire iuſſit, ei imperans, ut iterum ad flammam rediret. Eſchilus uero trium optimorum patronorum, qui Virginem ſequerentur, quorum ſpectata erat ſanctitas, fidem, atq. auxilium in capitis cauſa implorauit. Illi ſtudioſe, atq. amanter clientem defendebant; cum ipſa reſpondens dixit; quid pro perduto adolescente preces funditis? qui nec unquam in omni uita mecum ſemel ſupplicite egit? qui me nunquam ſalutauit? qui nunquam antea auxilium a me petijt; optimi uero defenſores ſingulari fide, & eloquentia eius cauſam tuebantur. praeterea ipſe ante Virginis pedes ſe prouoluens, lacrymasq. effundens, illam obſecrabat; ut in ſe odium ob ſua ſcclera concitatum, ipſa eximia manſuetudine molliret, ac deponeret. Pollicebatur. n. ſe poſtea ſibi optimum uitae genus inſtituturum; & praeter cetera futurum dicebat; ut ſemper ſuas omnes cogitationes,

poſt

post Deum in ea sola locaret; ut eam apud filium so-
lam aduocatam quaereret. Quòd si meus parens, ado-
lescens dicebat, sciret in quas ego angustias nunc mi-
ferè sim coniectus; uel maximo auri, argentiq. ponde-
re, me, si fieri posset, redimeret. Huic coelestissimo
ore subridens ipsa respondit; te ne aliquo praemio,
aut pollicitatione à me quicquam impetrare posse exi-
stimas? aut credis? At ipse, quiduis mihi iube, & im-
pera. ego, non omnia statim te ipsa praestabo, modò de-
tur, ne amplius tam crudeliter in tam ardentem ignè
conioiar. ipsa uerò pia, & clementissima, se uno tantū
munere contentam esse dixit; si ipse quinque diuersi
annonae generis, quinque modios dono dedisset: id
unum ab Eschilo tributum dependi uolebat. Quarè
cùm laeto animo adolescens illud spondisset san-
ctissimae Virgini; statim depresso morbi furore ad se
rediit; & incredibili gaudio triumphans clamare ità
coepit: iam amplius non urar, tibi, Dei genitrix gra-
tias ago, quae me seruasti, quae mihi in tanto incèdio
opem tulisti. Ea res adstantib., qui iam ueluti mor-
tuum adolescentem luxerant, incredibilem admira-
tionem adtulit; cùm eum à mortis limine restitutum
uidissent; studiosèq. perquirebant, quisnam tanti bo-
ni auctor fuisset. Verum nihil ex eius ore exculpi pote-
rat, praeter illa uerba. Gratiarum immortales immortalì
Deo, postquam non amplius exurendus, nec flammis
absumendus sum. Paullò post omnib. cupidè ab ore
pendentib., rem narrauit, uti se se habuerat. Praete-
rea futurum dixit; ut tres illi patroni, à quib. ante Vir-
ginis tribunal periculosissimo tempore fuerat defen-
sus, è uita illo anno migrarent. Quae res euenit; ante
G 2 quam

quàm. n. annus praeteriisset, illi corporis uinculis soluti sunt; inter quos aderat episcopus Hildesemensis. Eschilus autem tantum in uitae sanctitate profecit; ut ob integritatem, egregiasq. animi dotes, ad Lundensem ecclesiam, Dacorum metropolim, omnium ore, & consensu fuerit electus. Itaq. eo tempore memor quinq. que illorum modiorum, qui adhuc Virgini debebantur; quosq. ille ob salutem partam pollicitus fuerat; ne diutius esset in mora, in ea prouincia diuini afflatus consilio quinq. diuersorum ordinum coenobia instituit. Praeterea acciuit ex intimis Galliae regionibus in quibus tunc egregie christiana religio florebat, mirae sanctitatis uiros, qui in illis se diuino cultui addixerunt, Deo pure, & integre seruietes. Inter illa coenobia duo Cisterciensium, unum Cistercij, alterum Claraualli erexit. Demum is honestissima D. Bernardi fama accensus, qui iam apud homines sanctitatis opinionem assequabatur, Clarauallium se ad illum contulit; cuius est consuetudine uberrimis fructibus perceptis in patriam redijt. cum deinde de D. Bernardi obitu renunciatum fuisset, se Lundensi episcopatu abdicauit; & Claraualli sub Cisterciensium militia stipendia incepit gerere. Ibi reliquum uitae tempus consumens, se totum ad diuinas cogitationes contulit. Cum primum igitur iste Virginis nomen colere, animu induxit, quot bonis cumulatus fuerit, uidemus. quis autem unquam feliciter, aut fauste quicquam sibi euenturum sperat; qui post Deum, non ducem Dei parentem sibi proponit? Ea si nos complectatur, nil erit unquam desperandum; omniaq. nobis prosperè succedent; honestè optata, omnia bene, ac feliciter contingent.

gent. Nos uerò semper in fidem, ac tutelam suam clementissima recipiet; si eam piè, sancteq. & ex animo inuocabimus.

MIRAC. VIRG. XXXII.

Ob atrociam maledicta, quae quidam in Virginè conferebat, repentino uulnere, diuina ira ulciscente, concidit.

IN Saxoniae regionib. perditissimus homo, in quo uno omnia crimina inerant, & à quo nullū atrox, & inauditum scelus aberat; praeter cetera ualde aleae deditus erat; & ut pleriq. aleatorum solent; in lusu detestabatur, ac maledicta conferebat, in omniū bonorum auctorem, moderatorem, & perfectorem, coelitem regem. Forrè autem, quodam die ingentis pecunias luserat; & ideò se grauer ex cruciabat. Aduenit autè interim amicus, & sodalis aleator, qui pro eo in alea successit; illum accusans, quòd nec ludere, nec Deum, coelestesq. imprecari, nec turpeis de illis sermones dissipare sciret. Statim ideò & ipse, numis amissis de eo turpissimè obloqui coepit; qui cuncta creauit, & ex nihilo excitauit; cuius singularis bonitas, incredibilis iustitia, immensa clementia, atq. infinita est potestas. Quare omnes, qui illic aderant, acerbitate maledictorum perterriti discedebāt, neq. illum poterant perferre. Ipse uerò in precationib. nullum finem, aut modum faciens, Virgini purissimae turpiter etiam obtrectare ausus est, in illam turpissima conuicia conferens? Hunc nimis impudenter Dei clementia abutètem, pudicitiaeq. & uirginitatis reginam